

Написано от Христо Христов
Петък, 10 Март 2017 17:09

Енорийският свещеник в гр. Белене Паоло Кортези, който през последните години работи неуморно за създаване на Парк-мемориал в бившия концлагер „Белене“ и за почитането на жертвите на тоталитарните режими на ХХ век, днес напусна България. Това се случи, след като група провокатори в крайдунавския град се обяви против приетото от него сирийско семейство бежанци, потърсило законно убежище в България, а самият свещеник получи анонимни смъртни заплахи и заплахи за подпалване на църковния храм, в който служи. На своята страница във Фейсбук отец Кортези съобщи, че неговите ръководители от Католическата църква са решили да го приберат в Италия.

*Минути преди да отпътува от София Паоло Кортези разговаря единствено с разследващия журналист Христо Христов в ексклузивно интервю за сайта **desebg.com**. „Не успях да защита едно мирно семейство. Днес сирийците са бежанци. Преди 70 години бежанците в Европа бяха евреите. Утре може да сме ние“, казва в интервюто свещеникът и признава, че се чувства като бежанец сред бежанци. Неговият жест е към българските институции, които по думите му трябва да се събудят. „Аз не искам да виждам, че хората в България избират да живеят по законите на джунглата“, добавя още той и посочва истинския път – справедливост и милосърдие. Признава, че в Белене е оставил сърцето си и обещава да се видим отново.*

Отче Кортези, какво се случи, че се стигна до това да напуснете България?

– Мисля, че всички разбраха какво се случи пред последните няколко дни в мирния град Белене. Не успяхме да защитим едно бягащо от война достойно и мирно сирийско семейство с права и с абсолютно редовни документи на пребиваващи в България бежанци. В Белене умря България, в Белене, умря справедливостта. Не знам дали държавните институции си дават сметка, но България загуби много от това.

Не можахме да защитим това мирно сирийско семейство. Дано Бог да ми прости. Аз вложих всички сили и действия според законите на страната, но не успях въпреки, че България е приела това семейство от Гърция и му е обещала закрилата му. За мен днес е много тъжен, траурен ден.

На какво се дължи тази омраза и страх, насадени в българското общество и негативно отношение към хора, които бягат от война и търсят мир и закрила?

– Трудно ми е да ви отговоря на този въпрос, защото проблемите в световен план са огромни. Според мен при тази ситуация, която се е създала и в България, всички ние трябва да направим проверка на съвестта си. Ние сме загубили онова, което може да намерим в първата страница на Библията – дървото на доброто и на злото. Ние сме загубили знанието за това, кое е добро и кое е зло. Къде е справедливостта и къде е несправедливостта. Къде е честта и къде е срамът и позорът. Къде са институциите и къде са провокаторите.

Всички видяхме кой протестира, всеки има очи и може сам да прецени къде е доброто, да го приемем и да го следваме с вдигната глава и без да се предаваме.

Чувствате ли се предаден от някого?

– Не, аз чувствам, че достойни хора, умни хора все още се страхуват да застанат на страната на доброто. Това ми е трудно да го разбера, още повече, когато знаеш, че ще направиш добро, когато знаеш, че си достоен и че Господ е с теб. Защо да се страхуваме?!

В думите ви прозира известно разочарование от случилото се в Белене, но това не е прецедент. Видяхме, че същото се случи и в гр. Елин Пелин.

– Да, случилото се в Белене не е прецедент. Надявам се да не се случи отново. Това е срам за един народ. Това е срам за институциите. Това е срам и за църквата. Да не може да защитят правата на едни бежанци, които имат всички законни права да получат убежище.

Днес това се случва със сирийските бежанци, преди малко повече от 70 години гонените са евреите. Тогава те са били бежанците в Европа. Утре може да се случи и на мен. Всъщност аз вече съм бежанец – хулен, заплашван със смърт, гонен. Днес виждаме как действат законите на джунглата, където онзи който вика по-високо се разпорежда с власт и решава съдбите на хората, вместо това да правят законните институции и почтените граждани.

Какво оставяте в Белене?

– В Белене оставям моето сърце. Оставям моите енориящи, оставям една мирна общност, която беше заплашена от 27 провокатори. Тя беше заплашена и от някои политически интриганци, и от недостойни хора. Те трябва да напуснат България.

На фона на всичко случващо се смятате ли, че ние сме научили уроците от миналото или повтаряме стари грешки?

– Както знаете *Historia est magistra vita*: историята е учителката на живота. Дано да не забравяме миналото. Видели сме много тъмни страници от историята, които започват от един прецедент. Както знаете, аз се грижа за паметта – за невинните жертви на комунизма и на останалите тоталитарни режими в Европа – фашизма и националсоциализма. Тези жертви са мъчениците на ХХ век. Почти всички от тях вече не са сред живите, Бог да ги прости. И ние не трябва да ги забравяме.

Но сега аз приех в моя дом в Белене невинни жертви, които са живи. Дано не виждаме повече хора, спазващи всички закони, да стават жертва на омразата и беззаконието.

Написано от Христо Христов
Петък, 10 Март 2017 17:09

Нека България да бъде достойна страна и да не позволяваме онези, които не спазват законите, онези, които в нетрезво състояние и загърнати с чужди знамена крещят, хулят и манипулират обществото пред сградите на българските институции.

Не се ли опасявате, че думите ви няма да бъдат чути? Днес българското общество е разделено за пореден път, много хора са настроени конформистки, а друга маса е напълно безразлична, взряна в собственото си живуркане, ценностите са размити, а материалното е взело връх.

– Моят призив е българските институции да се събудят. Не може да се продължава така.

Нямахте дори време да си вземете довиждане с приятелите си в България, които ви обичат и уважават. Използвайте сайта desebg.com, за това което не успяхте да им кажете лично.

– Да, за съжаление не можах да си взема довиждане с много приятели. В последните дни просто спрях да отговарям на телефона, защото на ден получавах стотици обаждания. Надявам се да се видим отново.

Искам да се обърна към приятелите и добрите хора в България и да им кажа следното. Тук, пред храм-паметника „Александър Невски“, където с вас разговаряме, преди 74 години на днешната дата 10 март 1943 г. са излезли митрополит Кирил и екзарх Стефан сами на площада за спасяването на българските евреи. Срещу тях са били властите, срещу тях е била и нацистка Германия. А духовниците са се изправили и са отказали да мълчат. Не са се уплашили дори от нацистите и са застанали в защита на евреите.

Къде сте днес, патриарх Неофит? Излезте от вашата крепост. Заемете честна и почтена позиция, като тези смели ваши предшественици Кирил и Стефан. Народът има нужда от вашата дума!

Написано от Христо Христов
Петък, 10 Март 2017 17:09

Къде се, г-н президент Румен Радев? Излезте и вие от вашето президентство и се обърнете към народа си. Вземете пример от другите лидери. Вземете пример от Мартин Лутър Кинг и неговата мечта за едно общество, в което няма да има дискриминация, където всички да живеем заедно. Говорете на своята нация, която тръгва по грешен път и влиза в джунглата.

Къде сте граждани на България? Излезте и покажете, че не сте съгласни! Къде сте български институции? Защо не работите така, че законите да се спазват? Защитете справедливостта!

В герба на нашия блажен мъченик Евгений Босилков, убит от комунистическия режим през 1952 г., е вградено посланието: „Справедливост и милосърдие”. Ето, това са релсите, по които трябва да се движим – да приемаме и защитаваме слабите и невинните, да им помагаме, да проявяваме милосърдие...

Аз изпитвам срам, че не успях въпреки всички вложени сили да защита едно мирно сирийско семейство – бежанци, търсещи убежище от войната в Родината им. И аз сега съм бежанец между бежанците. Днес аз се чувствам изгонен от моята Родина, защото аз обичам България като моята родна Италия. България е моят дом, моето семейство, моят народ...

Аз не искам да виждам, че хората в България избират да живеят по законите на джунглата. Обръщам се към всички честни и почтени българи в страната. Останете тук, не се предавайте! Борете се! Не се страхувайте! Пътят на истината и на справедливостта е единственият правилен път. Нека, следвайки го, да имаме правото да кажем: ние сме честни хора, ние сме на страната на доброто! Аз мечтая тази България – България на доброто да спечели.